

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 10-3-2013

Chúa nhật 4 Mùa Chay

Năm C

Trở về

LỜI CHÚA: Lc 15, 1-3.11-32

Tất cả những người thu thuế và những người tội lỗi thường đến gần Đức Giêsu mà nghe Người. Còn những người thuộc phái Phariseu và các kinh sư thì lăm bắm: “Ông này đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng”.

Đức Giêsu mới kể cho họ dụ ngôn này: “Một người kia có hai con trai. Người con thứ nói với cha rằng: “Thưa cha, xin cho con phân tài sản con được hưởng”. Và người cha đã chia của cải cho hai con. Ít ngày sau, người con thứ thu góp tất cả rồi trốn đi phương xa. Ở đó anh ta sống phóng dăng, phung phí tài sản của mình. Khi anh ta đã ăn tiêu hết sạch, thì lại xảy ra trong vùng ấy một nạn đói khủng khiếp. Và anh ta bắt đầu lâm cảnh túng thiếu, nên phải đi ở cho một người dân trong vùng; người này sai anh ta ra đồng chăn heo. Anh ta ao ước lấy đậu muông heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho. Bấy giờ anh ta hồi tâm và tự nhủ: “Biết bao nhiêu người làm công cho cha ta được cơm dư gạo thừa, mà ta ở đây lại chết đói! Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thưa với người: ‘Thưa cha, con thật đác tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy’.

Thế rồi anh ta đứng lên đi về cùng cha. Anh ta còn ở đằng xa, thì người cha đã trông thấy. Ông chạnh lòng thương, chạy ra ôm chầm anh ta và

(xem tiếp trang 2)

**Thư của Hội đồng Giám mục Việt Nam
gửi Ủy ban Dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992
nhận định và góp ý sửa đổi Hiến pháp**

WHĐ (01.03.2013) – Sáng nay, 01-03-2013, linh mục Giuse Dương Hữu Tình, Thư ký Hội đồng Giám mục Việt Nam (HDGMVN), đã đến và trao Thư góp ý của Ban Thường vụ HDGMVN cho Thường trực Ban biên tập - Ủy ban Dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992, tại số 37 Hùng Vương, quận Ba Đình, Thành phố Hà Nội.

Sau đây là toàn văn Thư góp ý của Ban Thường vụ HDGMVN.

Hội đồng Giám mục Việt Nam
40 Phố Nhà Chung - Hà Nội

**CÁC GIÁM MỤC CÔNG GIÁO VIỆT NAM
NHẬN ĐỊNH VÀ GÓP Ý
DỰ THẢO SỬA ĐỔI HIẾN PHÁP NĂM 1992 (SỬA ĐỔI NĂM 2013)**

Nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đã công bố bản Dự thảo sửa đổi Hiến pháp (sau đây gọi tắt là Dự thảo) để lấy ý kiến nhân dân từ ngày 2.1.2013 đến ngày 31.3.2013. Chúng tôi tán thành việc làm này, vì Hiến pháp của một quốc gia trước hết và trên hết phải là của chính người dân, do ý thức trách nhiệm của người dân và để phục vụ mọi người dân, không loại trừ ai. Ý thức trách nhiệm công dân, nhân danh Hội đồng Giám mục Việt Nam, Ban Thường vụ kính gửi đến Ủy ban Dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992 và nhân dân cả nước một số nhận định và góp ý.

I. Quyền con người

Bản Dự thảo đã dành cả chương II (điều 15-52) để nói về quyền con người. Quyền con người đã được chính thức nhìn nhận trong Tuyên ngôn quốc tế về quyền con người (10.12.1948), và Việt Nam cũng đã ký kết. Bản Dự thảo đã liệt kê khá đầy đủ những quyền căn bản của con người. Vấn đề là làm thế nào để những quyền ấy được hiểu đúng, tôn trọng, bảo vệ, bảo đảm theo pháp luật trong thực tế?

Quyền con người là những quyền gắn liền với phẩm giá con người, do đó là

(xem tiếp trang 2)

Hồng y đoàn bắt đầu họp Hội nghị chung

WHĐ (05.03.2013) – Ngày 04-03, Hồng y đoàn đã bắt đầu tiến hành phiên Hội nghị chung đầu tiên. Từng người một, các hồng y bước vào Hội trường Phaolô VI của Vatican. Đây là thời gian thảo luận về những sức mạnh và những thách thức của Giáo hội cũng như về những gì mà vị Giáo hoàng tương lai cần phải có.

Trong Hội nghị này, các ngài cũng thề hứa giữ bí mật, không tiết lộ bất kỳ thông tin chi tiết nào của các Hội nghị hay của Mật tuyền viện.

Giới truyền thông trên toàn thế giới

chờ đợi các ngài ở bên ngoài. Nhưng giữa một rừng phóng viên, máy ảnh và máy ghi âm, các vị hồng y đã không nói gì nhiều. Câu trả lời cho

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

hôn lấy hôn để. Bấy giờ người con nói rằng: “Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa...” Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng: “Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, Rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy”. Và họ bắt đầu ăn mừng.

Lúc ấy người con cả của ông đang ở ngoài đồng. Khi anh ta về gần đến nhà, nghe thấy tiếng đàn ca nhảy múa, liền gọi một người đầy tớ ra mà hỏi xem có chuyện gì. Người ấy trả lời: “Em cậu đã về, và cha cậu đã làm thịt con bê béo, vì được lại cậu ấy mạnh khỏe”. Người anh cả liền nổi giận và không chịu vào nhà. Nhưng cha cậu ra ngăn nài. Cậu trả lời cha: “Cha ơi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh, thế mà chưa bao giờ cha cho lấy được một con dê con để con ăn mừng với bạn bè. Còn thằng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải của cha với bọn đĩm, nay trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng!”

Nhưng người cha nói với anh ta: “Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha đều là của con. Nhưng chúng ta phải ăn mừng và hoan hỉ, vì em con đây đã chết, nay lại sống, đã mất, nay lại tìm thấy”.

SUY NIỆM

Người cha không đi tìm đứa con út như tìm chiên lạc. Nó đã dùng tự do để quyết định ra đi, và người cha tôn trọng quyết định đó. Nhưng ông vẫn ngong ngóng chờ con. Niềm hy vọng vẫn không ngừng nhen nhúm. Người cha thấy con trước khi nó kịp thấy cha. Con ốm yếu, hôi hám, bội bạc, chẳng làm cha xa tránh. Tình thương trào dâng khiến bước chân cha vội vã. Vòng tay cha lớn quá, nụ hôn cha nồng nàn. Áo đẹp, dép mới, nhẫn đeo tay, ca nhạc, tiệc tùng, múa nhảy: tất cả chỉ để thông báo cho mọi người biết rằng đây là con tôi, vẫn là con vì chưa bao giờ không là con.

Nhưng người cha không chỉ thương con út. Con cả mới là đích nhắm của câu chuyện này. Anh quá hiếu thảo, quá vâng phục cha từng li từng tí. Anh

(xem tiếp trang 3)

Thư của HDGMVN gửi Ủy ban Dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992

những quyền phổ quát, bất khả xâm phạm và bất khả nhượng. Phổ quát vì tất cả mọi người, thuộc mọi thời và mọi nơi, đều được hưởng những quyền đó. Bất khả xâm phạm vì xâm phạm là tước đoạt phẩm giá làm người. Bất khả nhượng vì không ai được phép tước đoạt những quyền đó của người khác.

Quyền bình chính trị được nhân dân trao cho nhà cầm quyền là để tạo điều kiện pháp lý và môi trường thuận lợi cho việc thực thi quyền con người, chứ không phải để ban phát cách tùy tiện. Do đó, để quyền con người thật sự được “Nhà nước và xã hội thừa nhận, tôn trọng, bảo vệ, bảo đảm theo hiến pháp và pháp luật” (điều 15), chúng tôi thấy cần làm sáng tỏ một số điều.

Dự thảo khẳng định quyền tự do ngôn luận (điều 26), quyền sáng tạo văn học, nghệ thuật (điều 43), quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo (điều 25). Tuy nhiên, ngay từ đầu, Dự thảo lại khẳng định đảng cầm quyền là “lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội, lấy chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng” (điều 4). Như thế, phải hiểu thế nào và làm sao thực thi quyền tự do ngôn luận và sáng tạo văn học, nghệ thuật, bởi lẽ tư tưởng đã bị đóng khung trong một chủ thuyết rồi? Tương tự như thế, phải hiểu thế nào và làm sao thực thi quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo, bởi lẽ chủ nghĩa Mác-Lênin tự thân là chủ nghĩa vô thần? Phải chăng những quyền này chỉ là những ân huệ được ban cho nhân dân tùy lúc tùy nơi, chứ không phải là quyền phổ quát, bất khả xâm phạm, và bất khả nhượng? Hiến pháp cần phải xóa bỏ những mâu thuẫn và bất hợp lý này, thì mới có sức thuyết phục người dân và thu phục lòng dân.

Trong thực tế, sự trói buộc tư tưởng vào một hệ ý thức duy nhất đã kìm hãm tư duy sáng tạo của người dân Việt Nam. Đây là một trong những lý do lớn, dẫn đến tình trạng trì trệ và chậm tiến của Việt Nam về nhiều mặt: giáo dục, khoa học và công nghệ, văn hóa và nghệ thuật. Nếu cần một nền tảng, chúng tôi thiết nghĩ đó phải là truyền thống văn hóa phong phú của dân tộc Việt Nam, chứ không phải một hệ ý thức nào khác. Truyền thống văn hóa ấy đã được hình thành trải qua nhiều thế kỷ, giúp dân tộc Việt Nam xây dựng và phát triển đất nước, kiến tạo lối sống đầy tính nhân văn. Nền văn hóa đó chính là nền tảng cho đời sống xã hội của dân tộc Việt Nam, những tư tưởng

mới có thể và cần được đón nhận để bổ túc cho phong phú, nhưng không thể thay thế. Có như vậy mới mong giữ gìn và phát huy bản sắc dân tộc giữa những thay đổi mau chóng của thời đại toàn cầu hóa ngày nay.

Do đó, chúng tôi đề nghị:

1. Hiến pháp cần xác định rõ: mọi người đều tự do và bình đẳng về phẩm giá và quyền. Quyền con người là những quyền gắn liền với phẩm giá làm người, và vì thế, là những quyền phổ quát, bất khả xâm phạm, bất khả nhượng.

2. Lấy truyền thống văn hóa dân tộc làm nền tảng tư tưởng cho việc tổ chức và điều hành xã hội Việt Nam.

3. Nêu rõ nội dung quyền được sống (đối chiếu với điều 21 Dự thảo): mọi người đều có quyền sống. Không ai được phép tước đoạt sự sống của người khác, từ khi thành thai đến khi chết. Nhà nước có nhiệm vụ bảo vệ sự sống con người. Mọi người đều có quyền bảo vệ sự sống của mình, miễn là không làm tổn hại đến sự sống của người khác.

4. Nêu rõ quyền tự do ngôn luận (đối chiếu điều 26 Dự thảo): mọi người đều có quyền tự do tư tưởng, tự do trình bày quan điểm và niềm tin của mình.

5. Nêu rõ quyền tự do tôn giáo (đối chiếu điều 25 Dự thảo): mọi người đều có quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo. Quyền này bao hàm việc tự do theo hay không theo một tôn giáo nào, tự do thực hành các nghi lễ tôn giáo, cá nhân hoặc tập thể. Không tôn giáo nào hoặc chủ thuyết nào được coi là bó buộc đối với người dân Việt Nam. Nhà nước không tuyên truyền tiêu cực về tôn giáo, không can thiệp vào công việc nội bộ của tôn giáo như: đào tạo, truyền chức, chuyển chuyển, chia tách sát nhập... Các tổ chức tôn giáo có quyền tự do hoạt động xã hội cộng đồng như giáo dục, y tế...

II. Quyền làm chủ của nhân dân

Quyền bình chính trị cần thiết để điều hành xã hội, nhưng chủ thể của quyền bình chính trị phải là chính nhân dân xét như một toàn thể trong đất nước. Nhân dân trao việc thi hành quyền bình ấy cho những người có năng lực và tâm huyết mà họ bầu làm đại diện cho họ, bất kể người đó thuộc đảng phái chính trị hoặc không thuộc đảng phái nào. Chỉ khi đó mới có Nhà nước pháp quyền “của dân, do dân và vì dân” (Lời nói đầu). Vì thế việc tự do ứng cử của mỗi công dân là đòi hỏi tất yếu trong một xã hội dân chủ, văn minh và lành mạnh. Đồng thời việc bỏ phiếu công

khai, khách quan và công bằng, là đòi hỏi cần thiết để người dân có được những đại diện mà họ tin nhiệm. Chính nhân dân có quyền đánh giá năng lực của những đại diện họ đã bầu, và khi cần, họ có quyền thay thế những đại diện đó.

Do đó, chúng tôi đề nghị:

1. Hiến pháp cần phải làm nổi bật quyền làm chủ của nhân dân, không chỉ bằng một mệnh đề lý thuyết nhưng cần được thể hiện trong những điều khoản cụ thể của Hiến pháp, và có thể thi hành trong thực tế. Bản Dự thảo khẳng định: “Tất cả quyền lực Nhà nước thuộc về nhân dân mà nền tảng là liên minh giữa giai cấp công nhân với giai cấp nông dân và đội ngũ trí thức” (Điều 2). Nhưng trong thực tế, công nhân, nông dân và trí thức là những thành phần chịu nhiều thiệt thòi nhất trong xã hội. Thực tế đó cho thấy khẳng định về quyền làm chủ của nhân dân chỉ có trên giấy tờ và lý thuyết.

2. Để tôn trọng quyền làm chủ của nhân dân, trong Hiến pháp không nên và không thể khẳng định cách tiên thiên sự lãnh đạo của bất kỳ đảng phái chính trị nào (x. điều 4), vì chủ thể của quyền bính chính trị là chính nhân dân, và nhân dân trao quyền bính đó cho những người họ tin nhiệm qua việc bầu chọn. Những cá nhân được bầu phải chịu trách nhiệm trước nhân dân về việc họ làm, chứ không thể là một tập thể mơ hồ rồi cuối cùng không ai chịu trách nhiệm cả.

3. Hiến pháp hiện hành chỉ công nhận quyền sử dụng đất chứ không công nhận quyền sở hữu đất của công dân. Điều này đã gây ra nhiều lạm dụng và bất công nghiêm trọng. Vì thế, Hiến pháp mới cần công nhận quyền sở hữu đất đai của công dân và các tổ chức tư nhân như tuyệt đại đa số các quốc gia trên thế giới.

4. Hiến pháp phải tôn trọng quyền tham gia hệ thống công quyền ở mọi cấp, của mọi công dân, không phân biệt thành phần xã hội, sắc tộc, tôn giáo...

III. Thi hành quyền bính chính trị

Quyền bính chính trị mà nhân dân trao cho nhà cầm quyền được phân chia thành quyền lập pháp, hành pháp và tư pháp. Để những quyền bính này được thi hành cách đúng đắn và hiệu quả, cần có sự độc lập chính đáng của mỗi bên và vì công ích của toàn xã hội. Trong thực tế của Việt Nam nhiều năm qua, đã không có được sự độc lập này, dẫn đến tình trạng lạm quyền và lộng quyền, gây ra nhiều bất công, suy thoái về nhiều mặt: kinh tế, xã hội,

đạo đức. Cuối cùng, người dân nghèo phải gánh chịu mọi hậu quả và Việt Nam, cho đến nay vẫn bị xem là một nước kém phát triển.

Nguyên nhân sâu xa là không có sự phân biệt giữa đảng cầm quyền và Nhà nước pháp quyền. Điều này thể hiện ngay trong nội dung của Hiến pháp 1992, và Dự thảo vẫn tiếp tục đường lối như thế.

Một đảng, điều 74 khẳng định Quốc hội là “cơ quan quyền lực Nhà nước cao nhất”; đảng khác, điều 4 lại khẳng định đảng cầm quyền là “lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội”. Vậy, ai lãnh đạo ai? Phải chăng Quốc hội chỉ là công cụ của đảng cầm quyền? Nếu như thế, việc người dân đi bầu các đại biểu Quốc hội có ý nghĩa gì? Một sự chọn lựa thật sự tự do hay chỉ là thứ dân chủ hình thức?

Bản Dự thảo cũng dành nhiều chương dài để nói về Quốc Hội (điều 74-90), về Chủ tịch nước (điều 91-98), về Chính phủ và Thủ tướng (điều 99-106). Không có chương nào và điều nào nói về Tổng bí thư đảng cầm quyền. Đang khi đó, thực tế là Tổng bí thư nắm quyền hành cao nhất vì cũng theo Dự thảo, đảng cầm quyền là “lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội” (điều 4)! Như thế phải chăng đảng ở trên luật pháp và ngoài luật pháp, chứ không lệ thuộc luật pháp? Nếu đảng cầm quyền đã lãnh đạo cả Nhà nước và xã hội, thì còn cần gì Quốc hội, cần gì đến Tòa án!

Những phân tích trên cho thấy sự mâu thuẫn và tính bất hợp lý ngay trong nội dung Hiến pháp. Sự bất hợp lý này dẫn đến tình trạng bất hợp lý trong thực tế cuộc sống, là nguồn gốc của những bất công, dẫn đến bất ổn xã hội, kìm hãm sự phát triển lành mạnh và bền vững của đất nước.

Do đó, chúng tôi đề nghị:

1. Phải vượt qua sự bất hợp lý từ trong cấu trúc Hiến pháp, bằng cách xóa bỏ đặc quyền của bất kỳ đảng phái chính trị nào, đồng thời nhấn mạnh vai trò của Quốc hội là “cơ quan quyền lực Nhà nước cao nhất”, do dân bầu ra và là đại diện đích thực của nhân dân, chứ không phải là công cụ của một đảng cầm quyền nào.

2. Xác định tính độc lập của các quyền lập pháp, hành pháp và tư pháp; cung cấp nền tảng pháp lý cho việc thi hành những quyền này cách độc lập và hiệu quả.

3. Luật hóa sự kiểm soát của nhân dân

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

không đi hoang, không ăn chơi, chỉ chăm lo đồng áng. Ai cũng thấy anh là người con mẫu mực. Nhưng biến cố đứa em trở về đã làm lộ con người thật của anh. Tuy luôn ở trong nhà cha, nhưng anh lại ở ngoài tim cha. Anh không hiểu được tại sao cha lại nhu nhược đến thế, bao dung đến độ bất công với anh. Đãi tiệc với thịt bê béo để mừng đứa con hoang đảng, còn anh, một con dê để lại rai với bạn bè cũng không có. Anh không thể vui với cha, càng không thể vui với em. Anh tức giận vì thấy quyền lợi mình bị xâm phạm. Rốt cuộc anh không chịu vào nhà! Hóa ra cả hai người con vừa khác, lại vừa rất giống nhau. Cả hai đều ở ngoài nhà cha, chấp nhận chịu đói. Con út không thấy hạnh phúc bên cha nên ra đi. Con cả không chia sẻ được hạnh phúc của cha nên không vào. Sám hối là trở về với tình cha. Cả hai người con đều cần trở về, trở vào. Sám hối là trở lại với tình yêu, niềm vui, sự sống.

Nhưng trở về chẳng phải là chuyện dễ dàng. Chẳng ai muốn nhận là mình đã đi lầm đường. Người anh cả cần dẹp bỏ tự ái để vui vẻ vào nhà. Người em út cần khiêm tốn mới gặp cha và gia nhân trong tình trạng thân tàn ma dại. Để trở về cần đứng lên hay bỏ chỗ mình đang đứng. Từ bỏ thì đớn đau nhưng hạnh phúc thật tuyệt vời. Hạnh phúc lớn nhất không phải là tài sản vật chất, mà là khám phá ra mình có chỗ trong trái tim cha. Cha yêu mình dù mình hư hỏng, bất trung. Cha yêu mình không phải vì mình ngoan ngoãn, được việc. Cha yêu mình chỉ vì mình là con. Cha không muốn mất một đứa con nào.

Trở về với Cha đòi ta giang tay đón lấy người em. Đó không phải là “thằng con của cha”, nhưng là “em của con”. Trở về với Cha, với tha nhân cũng là trở về với mình. Tôi chợt nhận ra mình quá ư giàu có.

CẦU NGUYỆN

Lạy Cha,
người con thứ đã muốn tự định đoạt lấy đời mình.
Chúng con vẫn rơi vào tội của người con thứ,
khi coi Cha
như người cản trở hạnh phúc của chúng con.

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

Chúng con thêm được tự do bay nhảy ngoài vòng tay Cha, nhưng tự do ấy lại biến chúng con thành nô lệ.

Hạnh phúc do thế gian ban tặng thì bọt bèo.

Như người con thú, chúng con bỗng thấy mình tay trắng, rơi xuống chỗ cùng cực và bị cái chết đe dọa.

Lạy Cha đầy lòng bao dung, xin kéo chúng con trở về với Cha mỗi ngày, giúp chúng con điều chỉnh những đam mê lệch lạc.

Xin nâng chúng con đứng lên trong niềm vui vì tin rằng tình Cha lớn hơn tội chúng con vạn bội.

Ước gì những vấp ngã khiến chúng con lớn lên, thấy mình mong manh, thấy Cha rộng lượng.

Ước gì sau mỗi lần được Cha tha thứ, chúng con lại thấy mình hiền hòa hơn với tha nhân. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

Thư của HĐGMVN gửi Ủy ban Dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992

đối với việc thi hành pháp luật bằng những quy định cụ thể.

Kết luận

Những nhận định và góp ý của chúng tôi chỉ nhằm mục đích góp phần xây dựng Hiến pháp cho hợp lý và hợp lòng dân. Chúng tôi ước mong mọi người dân Việt Nam tích cực góp phần vào việc điều chỉnh Hiến pháp, phục vụ sự phát triển toàn diện và bền vững của dân tộc Việt Nam.

*Tòa Tổng Giám mục Hà Nội,
ngày 01 tháng 03 năm 2013*

TM. Ban Thường vụ
Hội đồng Giám mục Việt Nam

Chủ tịch
Phêrô Nguyễn Văn Nhơn
Tổng Giám mục Hà Nội
(đã ký)

Tổng thư ký
Cosma Hoàng Văn Đạt
Giám mục Bắc Ninh
(đã ký)

Ứng dụng *Giáo hoàng* cho iPhone

WHĐ (04.03.2013) – Từ ngày 07-02-2013, ứng dụng *Giáo hoàng (Pope App)* dành cho iPhone đã có mặt trên *AppStore*. Đây là ứng dụng miễn phí do Hội đồng Tòa Thánh về Truyền thông xã hội phát hành với các ngôn ngữ: Anh, Pháp, Ý, Bồ Đào Nha và Tây ban Nha.

Đây là ứng dụng cho phép người dùng theo dõi trực tiếp các sự kiện liên quan đến Đức giáo hoàng và cài đặt thông báo nhắc nhở khi các sự kiện này diễn ra.

Người dùng có thể truy cập vào tất cả các nội dung chính thức liên quan đến Đức giáo hoàng theo nhiều định dạng: tin tức và các bài phát biểu chính thức, thư viện hình ảnh và video mới nhất, lịch làm việc của Đức giáo hoàng, và những liên kết đến các dịch vụ khác của Tòa Thánh.

Ngoài ra, ứng dụng còn cho phép người dùng xem được các khu vực chính của Vatican qua các webcam đặt tại nhiều nơi trên quảng trường Thánh Phêrô, luôn phát đi các hình ảnh.

Người dùng iPhone (từ iOS 4.3) có thể tải miễn phí ứng dụng này trên *AppStore*. Phiên bản dành cho Android (từ 2.2) cũng đã được phát hành vào ngày 28-02 vừa qua trên *Play Store*. ■

Hồng y đoàn bắt đầu họp Hội nghị chung

các phóng viên thường là: “Tôi không nhớ gì cả. Mọi thứ được xóa sạch rồi”; “Đây là thời gian để cầu nguyện và suy niệm”; “Tôi sẽ nói bằng sự im lặng”; “Tôi sẽ không nói bất cứ điều gì. Xin lỗi, tạm biệt!”

Một vài hồng y tổ chức họp báo, để nói về các vấn đề chung của Giáo Hội một cách chung chung, nhưng không nêu chi tiết cụ thể. Đức hồng y Francis George, Tổng giám mục Chicago (Hoa Kỳ) phát biểu: “Hạn định tối đa duy nhất mà tất cả chúng

Một bức thư cảm động của người

Công giáo Trung Hoa gửi ĐTC Bênêđictô XVI

WHĐ (02.03.2013) – Trong rất nhiều thư gửi đến Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI trong những ngày vừa qua, có một bức thư làm cho ngài rất cảm động. Đó là bức thư của một nhóm tín hữu Công giáo Trung Hoa, gồm cả giáo sĩ và giáo dân. Bức thư cảm ơn những nỗ lực của Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI nhằm thúc đẩy cuộc đối thoại cũng như sự nâng đỡ hết mực của ngài đối với Giáo hội Công giáo Trung Quốc. Họ viết trong lá thư: “Đức Thánh Cha đã cố làm vơi bớt gánh nặng thập giá của chúng con”.

Có nhiều lý do để cảm ơn Đức Thánh Cha: vì những sứ điệp và các sáng kiến của ngài, vì những lời kêu gọi và lời cầu nguyện của ngài, vì sự dẫn thân trên mọi lĩnh vực của ĐTC cho phẩm giá con người, cho sự thật và những giá trị của đức tin, cho công cuộc Tân Phúc âm hóa. Vì thái độ tự do và thẳng thắn của ĐTC trước quyền lực và danh vọng, vì cách ứng đáp cứng rắn và kiên trì của ĐTC đối với những thách thức. Bức thư đã giành được sự tôn trọng của mọi người và làm cho cả thế giới xúc động.

Những người ký tên trong bức thư này cũng xin Đức Thánh Cha tha thứ cho những lỗi lầm và yếu đuối của họ, cho những xung đột và những khó khăn, và cả nỗi thất vọng mà Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI phải luôn chịu đựng với lòng khoan dung, sự chăm sóc và tình phụ tử. ■

(Vatican Radio, 28-02-2013)

tôi đều nghĩ tới là Tuần Thánh. Chúng tôi muốn bầu giáo hoàng xong trước khi bước vào Tuần Thánh để có thể trở về giáo phận mình. Tôi chắc rằng mọi người chúng tôi đều nghĩ về điều đó”.

Trong số 115 vị hồng y tham gia bầu giáo hoàng, có 103 vị đã đến Roma, 12 vị khác dự kiến sẽ đến vào chiều thứ Hai hoặc thứ Ba. Riêng về Đức hồng y GB. Phạm Minh Mẫn, Tổng giám mục Tổng giáo phận Tp. HCM, thông tin từ Tòa giám mục cho biết ngài sẽ lên đường đi Roma vào ngày thứ Tư, 06-03. ■

(Theo RomeReports, 04-03-2013)